

**Jornada "El
pasado como
futuro. El
patrimonio
cultural como
factor de
desarrollo en el
territorio"**

Entitat

Organitzadora :
COAC

Lloc: Museo de
Tortosa (Rambla
Felip Pedrell, 3)

Demarcació : Ebre

Data inici : Dissabte,

28 gener, 2017

Horari: de 9 a 14 h

[Tornar](#)

La Demarcación del Ebro del Colegio de Arquitectos colabora en la jornada "**El pasado como futuro. El patrimonio cultural como factor de desarrollo en el territorio**", que tendrá lugar en el Museo de Tortosa el próximo 28 de enero de 2017.

La jornada, organizada por el colectivo Grup 2027 y la Cátedra de Economía Local y Regional de la URV, es gratuito, pero es necesario confirmar asistencia (economialocal@urv.cat o 2027secretaria@gmail.com).

Más información.

Jornada "El passat com a futur. El patrimoni cultural com a factor de desenvolupament al territori"

Entitat
Organitzadora :
COAC

Lloc: Museu de
Tortosa (Rambla
Felip Pedrell, 3)

Demarcació : Ebre

Data inici : Dissabte,
28 gener, 2017

Horari: de 9 a 14 h

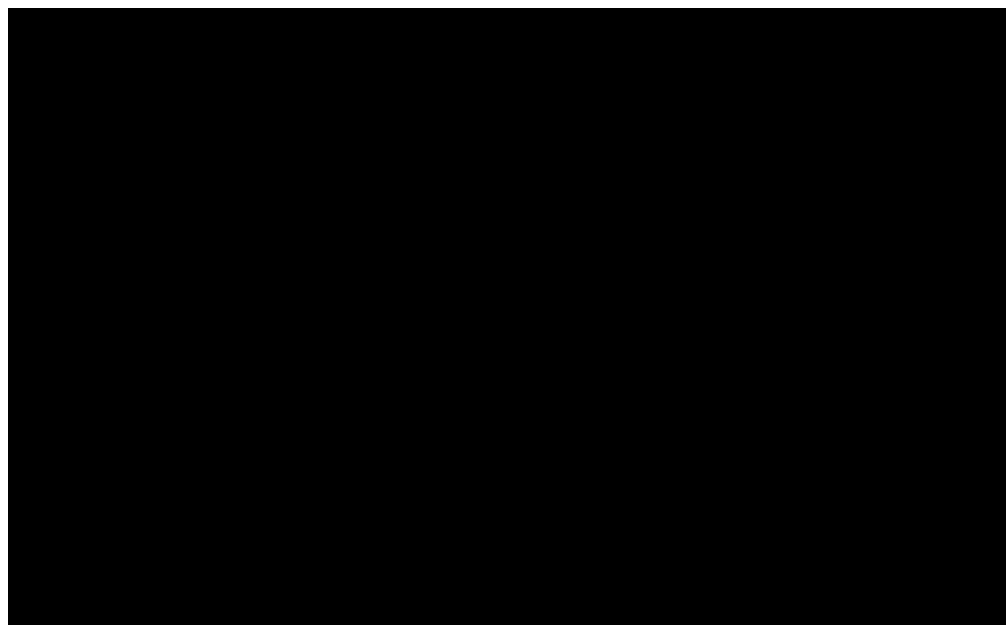
[Tornar](#)

La Demarcació de l'Ebre del Col·legi d'Arquitectes col·labora en la jornada "**El passat com a futur. El patrimoni cultural com a factor de desenvolupament al territori**", que tindrà lloc al Museu de Tortosa el proper 28 de gener de 2017.

L'acte ha estat organitzat pel col·lectiu Grup 2027 i per la Càtedra d'Economia Local i Regional de la URV.

La jornada és gratuïta, però cal confirmar assistència (economialocal@urv.cat o 2027secretaria@gmail.com).

Més informació.

75º aniversario de la presencia del Colegio de Arquitectos en las Tierras del Ebro

Imatge:

Actual Col·legi Remolins, carrer Santa Anna. Fons J. DAUFÍ

¿Qué tienen en común Bob Dylan, el Jeep y El Corte Inglés? Pues que tanto el flamante premio Nobel de Literatura como el legendario automóvil norteamericano y los grandes almacenes comerciales han celebrado este año su 75º aniversario. A este trío azaroso y septuagenario hay que añadir, también, la representación del Colegio de Arquitectos de Catalunya en el Ebro, nacida, como todos ellos, hace quince lustros.

Acabada la guerra civil y a raíz de la adopción oficial de Tortosa por el general Franco se abría en esta ciudad la oficina comarcal de Regiones Devastadas y Reparaciones, un organismo estatal encargado de la reconstrucción física -y moral- de aquellos territorios crudamente castigados por la contienda bélica. A esta decretada reparación de posguerra, centrada en los grandes equipamientos municipales y otros edificios públicos, se sumarían otros arquitectos que trabajarían a título individual en obras de propietarios particulares. La organización de todo ello propiciaría la creación -el 7 de enero de 1941- de una subdelegación del Colegio de Arquitectos de Catalunya en las Tierras del Ebro con el arquitecto José Mª Franquet, verdadero padre fundador, a la cabeza.

La primera sede colegial estaba ubicada en el número 5 de la calle de la Mercè, un edificio de

viviendas propiedad de la madre del mismo Franquet, Carmen Martínez. En aquel lugar, y compartiendo el espacio con unas costureras que confeccionaban sotanas para los capellanes de la diócesis tortosina, iniciaba su trayectoria un grupo de arquitectos accidentalmente destinados a zurcir las dañadas tramas urbanas incivilmente devastadas por la sinrazón de la guerra. Más adelante, en 1953, esta sede se trasladaría al entresuelo de la calle Pintor Gimeno para pasar, el año 1977, a la calle Mercaders y establecerse, con el cambio de siglo, en la modernista casa Bau.

En este período de tiempo hemos asistido a profundos cambios sociales y tecnológicos. Hemos transitado del penetrante olor de los vapores de amoníaco de la primera máquina reproductora de planos a la informática insipidez de la impresora láser. Hemos pasado de la envidiable ligereza física de los expedientes de proyectos al ingente e insoportable volumen de papeleo técnico que nos vemos obligados a cumplimentar actualmente. Del histórico cuarteto de colegiados precursores (Franquet, Bartlett, Ubach y Forniés) hasta los ciento dieciocho inscritos actuales. Del visado presencial, al visado telemático. De entre todas estas migraciones, cabe destacar la que se producía el 17 de diciembre de 1996 -fecha histórica en el devenir arquitectónico ebrense- cuando, después de persistentes y justas reivindicaciones lideradas por el arquitecto Joan Manuel Margalef, se lograba la condición de demarcación independizándonos de Tarragona y equiparándonos en rango con las capitales de provincia.

Así, pues, hay que buscar los orígenes de la presencia del COAC en las comarcas del Ebro en la implantación y la actividad reconstructora de Regiones Devastadas, la cual desencadenó una venturosa oferta de trabajo para todos los técnicos y agentes del ámbito de la edificación. Procedentes de latitudes lejanas, arquitectos de RR DD como Eduardo Torallas, Santiago Sanguinetti, César Jalón o Luís Calvo -algunos de ellos depurados por el mismo aparato del Estado- colaboraron estrechamente con sus colegas locales llegando a ocupar cargos dentro de las correspondientes juntas de los colegios de arquitectos (Javier Peña) y de aparejadores (Jesús Caballero). A la vez, algunos miembros (Francesc Ubach, Francesc Navarro) de estas asociaciones profesionales se incorporaron a la plantilla de RR DD colaborando, incluso, más allá de la fecha de su desmantelamiento oficial, el año 1957.

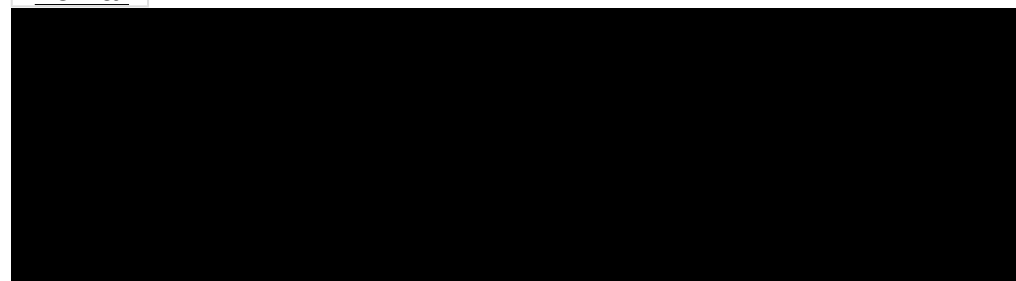
Es por todo esto que hemos querido evocar este momento fundacional en la exposición "Ciudades reconstruidas. Acción conjunta de Regiones Devastadas y el COAC-Ebro", que se podrá visitar hasta el 15 de enero en la sede colegial. Tres cuartos de siglo después, mientras soplamos las velas de este aniversario tan señalado, el colectivo de arquitectos del Ebro seguimos haciendo camino manteniendo el mismo compromiso de servicio que ofrecen aquellos conocidos grandes almacenes, la perseverancia lírica del laureado compositor y cantante de Minnesota, y la misma polivalencia del aclamado vehículo todo terreno.

Antoni López Daufí
Vocal de Cultura de la Demarcación del Ebro

Para más información sobre la exposición **"Ciudades reconstruidas. Acción conjunta de Regiones Devastadas y el COAC-Ebro"**, [clica aquí](#).

20/12/2016

Tornar

75è aniversari de la presència del Col·legi d'Arquitectes a les Terres de l'Ebre

Imatge:

Actual Col·legi Remolins, carrer Santa Anna. Fons J. DAUFÍ

Què tenen en comú Bob Dylan, el Jeep i El Corte Inglés? Doncs que tant el flamant premi Nobel de Literatura com el llegendari automòbil nord-americà i els grans magatzems comercials han celebrat enguany el seu 75è aniversari. A aquest trio atzarós i septuagenari cal afegir-hi, també, la representació del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya a l'Ebre nascuda, com tots ells, fa quinze lustres.

Acabada la guerra civil i arran de l'adopció oficial de Tortosa pel general Franco s'obria a aquesta ciutat l'oficina comarcal de Regiones Devastadas y Reparaciones, un organisme estatal encarregat de la reconstrucció física -i moral- d'aquells territoris cruament castigats per la contesa bèl·lica. A aquesta decretada reparació de postguerra, centrada en els grans equipaments municipals i altres edificis públics, s'hi sumarien altres arquitectes que treballarien a títol individual en obres de propietaris particulars. L'organització de tot plegat propiciaria la creació -el 7 de gener de 1941- d'una sotsdelegació del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya a les Terres de l'Ebre amb l'arquitecte José Mª Franquet, veritable pare fundador, al capdavant.

La primera seu col·legial estava ubicada al número 5 del carrer de la Mercè, un edifici

d'habitatges propietat de la mare del mateix Franquet, Carmen Martínez. En aquell indret i compartint l'espai amb unes cosidores que confeccionaven sotanes per als capellans de la diòcesi tortosina, iniciava el seu trajecte una colla d'arquitectes accidentalment destinats a sargir les malmeses trames urbanes incivilment devastades per la desraó de la guerra. Més endavant, al 1953, aquesta seu es traslladaria a l'entresòl del carrer Pintor Gimeno per a passar, l'any 1977, al carrer Mercaders i establir-se, amb el canvi de segle, a la modernista casa Bau.

En aquest període de temps hem assistit a profunds canvis socials i tecnològics. Hem transitat de la penetrant olor dels vapors d'amoníac de la primera màquina reproductora de plànols a la informàtica insípida de la impressora làser. Hem passat de l'envejable lleugeresa física dels expedients dels projectes a l'ingent i insoportable volum de paperassa tècnica que ens veiem obligats a complimentar actualment. De l'històric quartet de col·legiats precursors (Franquet, Bartlett, Ubach i Forniés) fins als cent divuit inscrits actuals. Del visat presencial, al visat telemàtic. D'entre totes aquestes migracions, cal destacar-ne la que es produïa el 17 de desembre de 1996 -data històrica en l'esdevenir arquitectònic ebrenc- quan, després de persistents i justes reivindicacions liderades per l'arquitecte Joan Manuel Margalef, s'assolia la condició de demarcació tot independitzant-nos de Tarragona i equiparant-nos en rang amb les capitals de província.

Així, doncs, caldria cercar els orígens de la presència del COAC a les comarques ebrenques en la implantació i en l'activitat reestructuradora de Regiones Devastadas, la qual desencadenà una venturosa oferta de feina per a tots els tècnics i agents de l'àmbit de l'edificació. Procedents de latituds llunyanes, arquitectes de RR DD com Eduardo Torallas, Santiago Sanguinetti, César Jalón o Luís Calvo -alguns d'ells, depurats pel mateix aparell de l'Estat- col·laboraren estretament amb els seus col·legues locals arribant a ocupar càrrecs dintre de les corresponents juntes dels col·legis d'arquitectes (Javier Peña) i d'aparelladors (Jesús Caballero). A la vegada, alguns membres (Francesc Ubach, Francesc Navarro) d'aquestes associacions professionals es van incorporar a la plantilla de RR DD col·laborant-hi, fins i tot, més enllà de la data del seu desmantellament oficial, l'any 1957.

És per tot això que hem volgut evocar aquest moment fundacional en l'exposició "Ciutats reconstruïdes. Acció conjunta de Regiones Devastadas i el COAC-Ebre", que es podrà visitar fins al 15 de gener a la seu col·legial. Tres quarts de segle després, mentre bufem les espelmes d'aquest aniversari tan assenyalat, el col·lectiu d'arquitectes de l'Ebre seguim fent camí tot mantenint el mateix compromís de servei que ofereixen aquells coneguts grans magatzems, la perseverança lírica del llorejat bard de Minnesota i la mateixa polivalència de l'aclamat vehicle tot terreny.

Antoni López Daufí
Vocal de Cultura de la Demarcació de l'Ebre

Per a més informació sobre l'exposició "**Ciutats reconstruïdes. Acció conjunta de Regiones Devastadas i el COAC-Ebre**", [clica aquí](#).

Impacte en premsa:

[Una exposició aborda la relació entre Regiones Devastadas i el Col·legi d'Arquitectes a l'Ebre](#), L'Ebre, 16 de desembre de 2016

[El Col·legi d'Arquitectes exposa els seus inicis a l'Ebre](#), Diari de Tarragona, 16 de desembre de 2016

[Setanta-cinc anys del Col·legi d'Arquitectes a les Terres de l'Ebre](#), L'Ebre, 9 de desembre de 2016

20/12/2016

[Tornar](#)

« [prime?](#) [anterior](#) ? [66676869](#) **70** [71727374](#) ? [següent](#) ?[últim](#) »

[more](#)

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya :
<http://coac.arquitectes.cat/ca/taxonomy/term/13?page=69>